

[Sønderby]

bevillinger til forsvaret, hvis man har den holdning hele tiden.

Jeg tror nok, at hvis der er nogen, der prøver at lave spil for galleriet, så er det vist hr. Dohrmann. Jeg prøver på at være nøgtern, og det vil jeg fortsat være.

Inger Harms (SF):

Efter at have lyttet til de foregående ordforertaler kan jeg da godt forstå, at ministeren valgte i sin indledende tale at angribe SF. Jeg kan da godt forstå, at han har travlt med at få opmærksomheden væk fra forligspartierne.

Vi ser i Socialistisk Folkeparti med tilfredshed på, at man nu endelig har sendt den garnisoneringsplan, der er fremlagt, ud til høring i amterne. Det burde have været gjort for længst, men det med offentlighed har jo aldrig været forsvarets stærke side.

I den forbindelse skal jeg fra SFs side kritisere, hvad der er kommet frem, efter at planen er blevet sendt ud: at personaleorganisationer havde fået mundkurv på under udarbejdelsen, således at det ikke var muligt for personalets repræsentanter at konferere med baglandet. Heller ikke regimenterne er blevet hørt. Mage til udemokratisk fremgangsmåde ser vi heldigvis sjældent i dag, men nu er det da kommet frem både med piber og trommer, hvor utilfredse de, det hele drejer sig om, er.

Da SF hverken har lod eller del i slagsmålet om oprettelse eller nedlæggelse af kaserner, skal jeg ikke holde nogen lang tale, blot fremhæve nogle forhold ved den fremlagte plan.

SF så helst samtlige kaserner over hele landet nedlagt og mandskabet omskolet til noget mere fornuftigt. Vi betragter ethvert militært anlæg som et bombemål og dermed en fare for især den civile befolkning.

Vi betragter det som nødvendigt, når der skal bruges penge til et forsvar, at disse penge administreres forsvarligt. Derfor er vi enige i garnisoneringsarbejdsgruppens målsætninger, at finde frem til et forslag, der anvender forsvarets etableringer, som det hedder i rapporten, mest rationelt, og er selvfølgelig enige i, at det må betyde nedlæggelse af ikke-nødvendige kaserner. Det må trods alt være i skatteydernes interesse, at man ikke

opretholder halvtomme kaserner, som det faktisk er tilfældet i dag.

Så blev det resultat fremlagt, som man i al hemmelighed var nået frem til. De første rygter om nedlæggelse af samtlige kaserner i Sønderjylland viste sig ikke helt at holde stik. Dette er kun den ene variant. Man ville beholde én, i hvert fald efter grundmodellen, som er den model, arbejdsgruppen anbefaler.

Men efter en af de to varianter, man lægger frem, nedlægger man alle sønderjyske kaserner. For Sønderjylland ville det medføre ikke ubetydelige konsekvenser, idet der her ikke er mulighed for, som man ellers fremfører i planen, at anvende forskellige personalemæssige foranstaltninger såsom omskolingstilbud, tilbud om forflyttelse til andre tjenestesteder og lignende. Der vil kun blive tale om afskedigelser, førtidspension eller arbejdsløshed, men arbejdsgruppen gør jo også opmærksom på, at større garnisonsændringer ikke kan gennemføres, uden at det specielt i omlægningsfasen indebærer følgevirkninger for de lokale samfund.

Skal man især lægge vægt på de langsigtede fordele, der opnås, som arbejdsgruppen også omtaler, må man se i øjnene, at de ikke gælder for Sønderjyllands vedkommende, medmindre staten har tænkt sig at gå ind med ekstra hjælp til landsdelen. Her tænker jeg på yderligere egnsudviklingsstøtte, etablering af offentlige serviceydelser, merbevillinger til beskæftigelsesforanstaltninger, omskoling m.m. Det forholder sig faktisk sådan, at Sønderjylland er forfordelt med hensyn til de serviceydelser, som har betydning for en landsdels udvikling, nemlig offentlige ydelser inden for undervisning, social- og sundhedssektoren samt administration og anden servicevirksomhed.

Jeg kan i den forbindelse henvise til Sønderjyllands Amtskommunes »Regionalt udviklingsprogram for Sønderjylland 1986-1990« som dokumentation. Heri er der ikke taget hensyn til en så omfattende nedlæggelse af offentlige arbejdspladser, som der her er tale om. Specielt for vestegnens vedkommende vil det ikke kunne undgå at få følgevirkninger, hvis så mange familier forlader egnen. Her vil der virkelig blive brug for regionalplanens løfter om, at »amtsrådet gennem tilrettelæggelsen af sine aktiviteter vil tilstræbe en udvikling og fordeling af den amtskommunale beskæftigelse, som bl.a.